

הוועדה הציבורית לבחינת המתווה לשידור הציבורי העתידי בישראל

סיכום דיון - ישיבה מס' 15 - 16.01.2014

נוכחים:

רם לנדס- יו"ר

קרני זיו

צביקה גולדברג

דנה נויפלד

גילאל ספדי

יהונתן רזניק

יוני רגב

אסי קליין, לשכה משפטית, משרד האוצר

נציג חברת הייעוץ: עודד סטקלוב

חסרים: דפנה גלוק, יאיר אלוני

מוזמנים: דורית ענבר, מנכ"לית הקרן החדשה לקולנוע

מר אמנון שילוני ומר יואל מך - נציגי הגמלאים של רשות השידור בליווי עוה"ד אופיר טל

מהלך הישיבה:

גבי דנה נויפלד פתחה את הישיבה בעדכון, כי שר התקשורת הרחיב את כתב המינוי של הוועדה והטיל עליה לדון גם בעניין הטלוויזיה החינוכית, לרבות האפשרות של שילוב הטלוויזיה החינוכית במשדר הציבורי. במקביל, מונתה ועדת משנה בהסכמת שר החינוך לבחינת המתווה לשידורים חינוכיים כאשר חלק מנציגי הוועדה (רם לנדס, יוני רגב ודנה נויפלד) יהיו חברים גם בוועדת המשנה.

חלק א- דורית ענבר, מנכ"לית הקרן החדשה לקולנוע

דורית הציגה את עצמה כמי שהייתה בעבר יו"ר מועצת הכבלים ומשנה ליו"ר רשות השידור. תפקידה הנוכחי מנכ"לית הקרן החדשה לקולנוע.

בתחילת דבריה ביקשה דורית לציין כמה נקודות אודות רשות השידור.

תקציב רשות השידור: התקציב של רשות השידור מגיע למיליארד שקלים בשנה כאשר חלק גדול ממנו מוצא לדבריה של גבי ענבר על תחזוקה של הנכסים והציוד הישן של רשות השידור. הוצאה זאת מיותרת מאחר שלדבריה מדובר בציוד ישן מאוד שאין לו חלקי חילוף, אין איך לתחזק אותו. לדבריה של גבי ענבר, הציוד המיושן בין היתר סיבה לכך שאת מרבית שידורי רשות השידור לא ניתן כלל לקלוט, כך למשל שידורים בערבית לא נקלטים ב"משולש" בחלק נכבד מהגליל ובנגב.

בנוסף, על אף שלא ניתן לומר מהו מספר העובדים ברשות השידור, חלק גדול מהתקציב הולך על המשכורות הגבוהות.

רכישת תכנים: כתוצאה מהוצאות מיותרות לא נישאר לרשות השידור מספיק מקורות לרכישת תכנים, התוצאה, לדעתה של גבי ענבר, ניכרת על המסך. התקשרות של יוצרים עם רשות השידור מסורבלת וכרוכה בהרבה בירוקרטיה, זאת בין היתר בעקבות מריבות וויכוחים בין המנהלים השונים. לדברי של גבי ענבר יש לייצר מערכת יותר יעילה שמייצרת רכש פלורליסטי.

בנושא של רכישת התכנים ציינה גבי ענבר כי כבר נעשו עבודות ברשות השידור ואף נשכרו שירותיה של חברת הייעוץ TASC שהתייחסה גם היא לנושא בדו"ח שהגישה. מסקנות היו כי רשות השידור לא צריכה להפיק תכנים בבית וזאת מלבד חדשות ואקטואליה. ברגע שמסכימים על עיקרון הזה, לדעתה של גבי ענבר, אפשר לוותר על הרבה עובדים וותיקים ולגבש מערכת קלה וגמישה שמייצרת רכש פלורליסטי. לעניין אופן רכישת התכנים, גבי ענבר הציע את השיטה של הקרן החדשה לקולנוע, דהיינו, פרסום קול קורא פתוח לכל אחד מסוגי התכנים, את ההצעות יש לבחון באמצעות מנהל אמנותי קבוע ושני לקטורים שמתחלפים (בקרן לקטורים מתחלפים כל חצי שנה, לרוב מדובר בגבר ואישה). גבי ענבר ציינה כי לדעתה תחלופה תכופה מידי של לקטורים בגוף כמו רשות השידור עלולה לשתק את הגוף, על כן לדעתה ניתן יהיה לקבוע פרקי זמן ארוכים יותר למשל ניתן לקבוע כי יהא X לקטורים לדרמה בשנה, X לקטורים לדוקו בשנה וכו'.

ממשל תאגידי: המצב כיום ברשות השידור, במליאה 31 איש, הועד המנהל מונה 7 חברים ואין הגדרת סמכויות ברורה בין המליאה לוועד המנהל. לדבריה של גבי ענבר, בית המשפט כבר נזף ברשות השידור בעבר שאין סמכויות ברורות. לדעתה, מנכ"ל צריך להיות כפוף לדירקטוריון, אבל כיוון שבמצב היום מנכ"ל ממונה על ידי הממשלה הוא מרגיש שאינו כפוף לאף אחד. מחלקה משפטית גם היא מאוד בעייתית לדעתי של גבי ענבר וזאת משום שהיא מתערבת בכל התקשרויות ושולטת. לדעתה של גבי ענבר אם הוועדה תמליץ למשל שיש לקבוע מאגר לקטורים תהיה מלחמה כיצד בוחרים אותם. לכן לדעתה אולי כדי להמליץ מראש שמנהל חטיבה יבחר לקטורים הרלוונטיים לתחום שלו.

לדעתה של גבי ענבר רק יצירת מבנה ארגוני חדש ונכון יכול להציל את רשות השידור.

הקרן החדשה לקולנוע:

לפי ההסבר של גבי ענבר, לעניין תקצוב, יש להבדיל בין טלוויזיה לקולנוע. בתחום הטלוויזיה ישנם שלושה מודלים עיקריים של תקצוב: דמי מנוי בטלוויזיה רב-ערוצית, פרסומות בברואודקסטרים ושלישי זאת אגרה. כמובן ישנם גם מודלים ביניים, כמו למשל טלוויזיה חינוכית אשר מתוקצבת מתקציב המדינה (משרד החינוך).

תקציב של הקרן החדשה לקולנוע הוא בערך 10 מיליון, כאשר שני שליש מסכום זה ממומן על ידי הממשלה ושליש על ידי תרומות. 15% מתוך סכום זה – תקורות. מבחינת החלוקה של התקציב התמיכה היא בשלושה מסלולים: הפקה, פיתוח ופרויקטים יזומים. תקציב להפקה הוא התקציב עיקרי, תמיד זה קונסורציום. כך למשל, הממוצע לעלות סרט דוקומנטרי בישראל נע בין 400 ל-500 אלף ש"ח כאשר 60% מתוכן מגיע מגופי שידור ו-40% מקרנות, כלומר הקרן משקיעה בערך 200 אלף ש"ח.

ישנם סרטים בהפקה, סרטים בפיתוח ובהשלמה, למשל לסרט דוקומנטרי בהשלמה הקרן נותנת בין 60-100 אלף ש"ח, בהפקה ופיתוח הקרן משקיע במשותף עם עוד גורמים. כאשר הקרן יוזמת פרויקטים היא גם זאת שמגייסת לטובתו מימון.

בקרון החדשה לקולנוע יש מחלקת גיוס תרומות לדעתה של גבי ענבר, ראוי שגם למשדר הציבורי תהיה מחלקה כזו. בהקשר לזה גבי נויפלד ציינה כי לא בטוח שהדבר אפשרי ויש לבדוק אם מבחינה חוקית מותר למשדר הציבורי לגייס תרומות.

הקרון מפרסמת קולות קוראים והיוצרים מגישים תכנים דרך אתר האינטרנט של הקרון עם טפסים נלווים, סינופסיס, קורות חיים והצהרת כוונות של היוצר, חומר מצולם ועוד. בשלב הראשון מבוצעת סריקה מהירה על ידי מנהלת ההפקות ומנהל אמנותי של החומר שנתקבל וזאת על מנת לוודא שאין חוסרים שיש בכוחם לגרום לפסילת ההצעה. מנהל אמנותי מופקד מתרכז יותר בהיבט של התוכן ומנהלת ההפקות מופקדת על עניינים הטכניים כמו חוזים, כספים וכו'. גבי זיו שאלה האם הפניה היא ליוצרים וחברות ההפקה או רק לחברות ההפקה. גבי ענבר הסבירה כי התשובה תלויה במסלול, במסלול של הפקה לרוב מתחייב קיומו של מפיץ. עם זאת, כאשר מדובר במסלול של פיתוח החובה הזו אינה קיימת. כמו כן, ישנם הגשות פתוחות והגשות מסלוליים (לפי הנושאים). בדיקת הצעות נעשית 3-4 פעמים בשנה כאשר בכל רבעון שכזה מוגשות כ-100 הצעות, בכל סבב הקרון תומכת ב-2 סרטים, ישנן הרבה הצעות טובות לכן התחרות היא קשה מאוד.

הבדיקה נעשית על ידי הלקטורים שנבחרו לאותו מועד והם בודקים את ההצעות. לקטורים חותמים על איסור תחרות, ההתחייבות צופה פני עתיד, גם ליוצר אסור להעסיק את מי שהיה לקטור ובחר בו. לקטורים נתבקשים לעבור על ההצעות ולהחליט האם הם צריכים לפסול את עצמם.

בחירת הלקטורים:

גבי ענבר נשאלה כיצד לקטורים נבחרים, תשובתה הייתה כי בעקבות מבחני התמיכה החדשים שפרסמה מועצת הקולנוע, הלקטורים צריכים לייצג את הפריפריה העדתית, תרבותית, חברתית והגיאוגרפית, ניקוד נוסף יינתן ללקטורים שלא היו לקטורים בעבר בקרון ו/או לקטורים בכלל. בנוסף כדאי שהלקטורים יהיו מקצועיים. עם זאת, לדבריה של גבי ענבר, בקרון מבקשים שהלקטורים יהיו בעלי ניסיון מתחומי היצירה, קולנוע, טלוויזיה, ספרות, תקשורת, עיתונאות או מבקרי קולנוע. לכל מועד נבחרים שני לקטורים, תוך ניסיון לצוות לקטורים שישלימו זה את זה.

לדעתה של גבי ענבר לגוף גדול כמו משדר הציבורי צריך שיהיה מאגר לקטורים, כאשר לקטור צריך בעל מינימום כלשהו של השכלה וניסיון, בדרך כלל אנשי תקשורת או ספרות.

הלקטורים נבחרים על ידי המנכ"לית, המנהל האומנותי ומנהלת ההפקות ואלה השלושה שמנחים את הלקטורים מהן התכנים שמעניינים את הקרון. מדובר בתכנים בעלי ערך מוסף לציבור, ערך ציבורי, תרבותי והיסטורי, כמו כן קרון מעוניינת בשפה אמנותית.

בשנה שעברה הקרון העסיקה 26 לקטורים, שניים לכל פרויקט.

תהליך בחירת התכנים:

תהליך בחינת התכנים, לפי הסבריה של גבי ענבר, מתבצע בשני סבבים:

1. שלב ראשון- הלקטורים מעריכים, כל אחד בנפרד, את אותם הפרויקטים, והצוות מתכנס במועד שנקבע, יחד עם המנהל האומנותי של התחום ומנהלת ההפקות. בפגישה זו דן הצוות בכל פרויקט ומוסר את חוות דעתו והמלצתו. המנהל האומנותי ושני לקטורים מקבלים את החומר קריאה וכותבים שלושה דוחות שונים. בסוף השלב מגיעים ל-10 יצירות קיבלו את הערכה הגבוהה, יצירות אלו עולות לשלב השני.

2. שלב שני- בשלב זה היוצרים מוזמנים לפגישה עם צוות הלקטורים, המנהל האמנותי והמנכ"ל. בתום פגישות אלו, בהן הצוות מברר שאלות עקרוניות עם היוצרים ונותן משוב כללי על הפרויקט, מתכנס הצוות לקבלת החלטות סופיות לתמיכה. בפגישה זו נדונים שוב הפרויקטים שעלו לשלב השני, נבחר מספר הפרויקטים לתמיכה, ונערך דירוג משוקלל של הפרויקטים הנבחרים על-פי דירוגי ועדת הלקטורה.

בהקשר זה מר לנדס שאל כיצד מגיעים להכרעה במצב של תיקו. גבי ענבר הסבירה כי לרוב לא מגיעים למצב כזה. היות והתחרות קשה מאוד בוחרים רק בסרטים עליהם הצביעו פה אחד.

שלב אחרון – אישור וועד המנהל (גוף הדומה במהות למליאת רשות השידור). וועד המנהל אינו מתערב בתוכן, לכן מדובר באישור פורמלי. גבי ענבר הסבירה כי הקרן היא עמותה וועד המנהל זה למעשה הדירקטוריון. גבי התבקשה על ידי מר לנדס לפרט קצת יותר על הגוף, גבי ענבר השיבה כי הדירקטוריון קובע מדיניות, המנכ"ל אחראי על ביצועה. הקריטריונים לבחירת חבר לדירקטוריון: בעלי כישרון ניהולי אמיתי כלומר, לא רק לבקר את המנכ"ל אלא גם לסייע ולתת גב ולהבין איפה התפקיד שלהם נגמר ואיפה התפקיד של המנכ"ל מתחיל. קשרים וכישורים בתחומים מקצועיים אשר משתנים מתאגיד לתאגיד. לדוגמה לקרן החדשה לקולנוע יש קשר עם האיחוד האירופאי ולכן היה להם חשוב שאחד מחברי הדירקטוריון יהיה דיפלומט.

מינוי הדירקטורים: מודיעים לאסיפה הכללית ומקבלים חבר חדש לעמותה. האסיפה הכללית היא גם הוועד המנהל מאחר ומדובר בעמותה.

מר לנדס שאל מכמה אנשים מורכב וועד המנהל. גבי ענבר השיבה כי וועד המנהל מורכב מ-11 איש כאשר הם מאוד מגוונים. וועד המנהל נבחר לפי דיני העמותות. וועד המנהל לא מתוגמלים.

מר לנדס ביקש לדעת תוך כמה זמן מהגשת ההצעה היוצר מקבל תשובה. גבי ענבר השיבה כי בקרן משתדלים לתת תשובה תוך ארבעה חודשים כאשר בסרטים דוקומנטריים לרוב התשובה מתקבלת הרבה יותר מהר. כמו כן לסרטים דוקומנטריים ישנה גם "הגשה רציפה".

גבי ענבר נשאלה מהו הגמול אותו מקבלים לקטורים, בתשובה היא ציינה כי לקטורים הם אינם עובדי הקרן והגמול הוא לפי הצעה או לפי ישיבה. לא היו ברשותה סכומים מדויקים אך היא הבטיחה לחברי הוועדה כי היא תעביר הסכומים לחברי הוועדה בהמשך.

קהל היעד של משדר הציבורי: לדעתה של גבי ענבר, משדר הציבור צריכה לייעד עצמה לציבור בקבוצת גיל מבוגר מאחר והשידורים המסחריים פונים לגילאים הצעירים. כמו כן, לדעתה רשות השידור לא צריכה מחלקת ילדים ונוער וזאת מאחר שיש הרבה ערוצים מיועדים לילדים. מר ספדי שאל האם לדעתך צריך להיות ערוץ ערבי. לדעתה של גבי ענבר המשדר הציבורי צריך לתת מענה לתושבים הערבים וזאת כי אין ערוץ מסחרי מצליח בערבית. נכון להיום לדעתה רשות השידור לא נותנת מענה, כאמור, וזאת בין היתר משום שהרבה עובדים וותיקים ככל הנראה בכלל לא מהמגזר. כמו כן, היא מאמינה שהמגזר הערבי כן רוצה תכנים מקומיים עם זאת נכון לעכשיו רשות השידור לא נותנת מענה.

לדעתה של גבי ענבר ככל שערון מפורז יותר ופונה ליותר קהלים הוא הופך לפחות איכותי ופחות רלוונטי. בנוסף, לדעתה יש לבטל לגמרי שידורים של משחקי כדורגל.

מדדי הצלחה: מר לנדס שאל את גבי ענבר מהם מדדי הצלחה שעשויים להתאים למשדר הציבורי. גבי ענבר השיבה כי לדעתה רייטינג זה כלי ואין מנוס מלמדוד את הרייטינג. עם זאת כאמור משדר הציבורי צריך להיות יותר ממוקד לגבי התכנים שלו וייעודו. לדעתה ברגע שהוא יהיה ממוקד ועקבי יהיה ניתן לקבוע את מדד הצלחה.

הטלוויזיה החינוכית: גבי ענבר נשאלה מה דעתה על טלוויזיה חינוכית ומהי היא חושבת על האפשרות למזגה עם המשדר הציבורי. גבי ענבר סוברת כי הטלוויזיה החינוכית היא גוף מיותר אשר סובל מאותם חולאים של רשות השידור. לטלוויזיה חינוכית הרבה מאוד וועדי עובדים, ו-200 עובדים. עם זאת טלוויזיה החינוכית לדעתה התאימה את עצמה למציאות ויש לה לוח שידורים טוב.

לדעתה ניתן לאחדה עם המשדר הציבורי, אך זאת בהנחה שגוף זה יהיה גוף מתפקד ובריא ולאחר הבראת רשות השידור והטלוויזיה החינוכית.

חלק ב' - נציגי הגמלאים שפרשו על סמך הסכמי הרפורמה מר אמנון שילוני ומר יואל מך בליווי עוה"ד אופיר טל

מר יואל מך, הציג את עצמו כמי שעבר בקול ישראל במשך 42 שנים ופרש לפני חצי שנה בעקבות החתימה על הסכמי הרפורמה. אמנון שילוני, הציג את עצמו כמי שעבד ברשות השידור במשך 39 במחלקות שונות, פרש לפני 10 חודשים.

נציגי גמלאי רשות השידור הסבירו לחברי הוועדה כי במסגרת מו"מ שנוהל על ידי רשות השידור ומשרד האוצר ביקשו השניים לעודד עובדים וותיקים לפרוש בתנאי שיקבלו תנאי הפרישה המיטיבים עמם. לשם כך הוצעו לעובדים הוותיקים מספר תכניות פרישה, כאשר הרלוונטית לנציגי הגמלאים היא אשר יעודה לגילאים 64-65 עובדים בעלי פנסיה תקציבית, עובדים שטרם הגיעו לגיל 64 ו-11 חודשים. במסגרת זאת הוצע לעובדים לפרוש בתנאים המיטיבים, כאשר חלק ניתנו להם במועד הפרישה בפועל, וחלק היו אמורים לחול עליהם מייד עם כניסתו לתוקף של הסכם הפרישה. קרוב ל-30 עובדים הצטרפו לתוכנית הפרישה, בתוכנית הקודמת פרשו 20 עובדים, תוך שהם מוותרים על שנתיים עד שלוש שנות עבודה מלאות, המזכות בשכר. נציגי הגמלאים אף הוסיפו כי יש לזכור שמדובר בקבוצת עובדים שקיבלה החלטה לפרוש על סמך הרפורמה, קבוצה של עובדים וותיקים של רשות השידור אשר השקיעו את חייהם ברשות.

רשות השידור, באמצעות מנהליה הבכירים ביותר, הציגו מצג לעניין החלטה הקרובה של הרפורמה, וזאת בישיבות שונות, בפורומים של העובדים, ובתקשורת. היה ברור לכל בר דעת כי מדובר בעניין של זמן בלבד, עד שהפורשים יקבלו את מלואה תנאי הפרישה. נציגי הגמלאים אף ציינו כי אנשי הרשות מהבכירים ביותר פנו אליהם בהמלצה לפרוש שכן אם לא כן לא יפסידו. הגמלאים שמעו להמלצה, יצאו והפסידו. מר לנדס שאל את נציגי הגמלאים למה לדעתם גרמו לכם לפרוש. מר מך סבר שזאת מאחר שלעובדים וותיקים משכורות גבוהות היות והם הגיעו לשכר שיא.

עורך דין טל ביקש לחדד לעניין ההפסד של הגמלאים: משכורת של עובד ברשות השידור היא בערך 37%-39% משכורת בסיס שעליה יש פנסיה תקציבית, הפנסיה של הגמלאי שפרש בתוכנית הפרישה היא 40%, אם הוא היה ממשיך לעבוד עוד שנתיים ההשתכרות שלו הייתה גבוהה יותר לכן מדובר בהפסד כלכלי ענק.

מר שילוני ציין כי אם הוא היה יודע שהרפורמה לא תבוצע הוא לא היה חותם על ההסכמים, שכן הוא מאוד אהב את עבודתו והיה חלק בהליך של הפיכת רשת ג' למוזיקה ישראלית. מדובר בהפסד של 100 אלף ₪ למשפחה.

נציגי הגמלאים ציינו כי השר אמר באחת ההזדמנויות כי "אין שום כוונה לפגוע בזכויות העובדים הפרושים" על כן הם ביקשו מחברי הוועדה לתת את דעתם לסוגיית הגמלאים בהמלצות הוועדה וזאת על מנת שגמלאים יקבלו את מה שהובטח להם, שורה אחת "שמירה על זכויות הגמלאים".

חלק ג' - המשך דיון :

טלוויזיה חינוכית: גב' נויפלד ציינה לעניין זה, כי הסתמנה במסגרת הדיונים של הוועדה המלצה שנכון שמשדר הציבורי יעסוק בתכנים חינוכיים וכן השילוב של הטלוויזיה החינוכית במסגרת משדר הציבורי הינו אפשרי, היות וזאת טלוויזיה ציבורית לכל דבר ועניין, הממומנת מתקציב המדינה ועל פניו אין סיבה לקיים שני גופי שידור שלהם ככל הנראה יש את אותן הבעיות. בנוסף בתחילת שבוע הבא תצא פנייה לציבור לקבלת הצעות ודעות הנוגעות לעבודת וועדת המשנה לבחינת המתווה לשידורים חינוכיים.

מחלקת התוכן: מר לנדס ביקש מחברת הייעוץ לבחון את עניין של הלקטורים במסגרת העבודה שלהם וכן, ללמוד את המודל של "פרנס טי.וי" שהוא משדר ציבורי צרפתי שמתמקד בחדשות ברדיו ובטלוויזיה.

גב' זיו ומר לנדס סברו כי למחלקת התוכן של משדר ציבורי יספיקו 15 רפרנטים של תוכניות. לפי הסבריה של גב' זיו רפרנט הוא מישהו מתוך הארגון שמלווה את התוכנית מלידתה עד להגעתה לשידור, הן מבחינת התוכן והן מבחינת ההפקה, למעשה הוא הקשר בין הארגון לחברת ההפקה. שבכבה של קבלת ההחלטות יהיה צורך לשלב גם את הלקטורים.

רדיו: מר לנדס ביקש לבדוק אם דמי ההפצה הגבוהים המשולמים לבזק זאת גזירה או שניתן להקטין את ההוצאה. לעניין זה חברת הייעוץ התבקשה לבדוק את מבנה תחום הרדיו בצרפת – סינרגיה של מחלקת חדשות של טלוויזיה ורדיו במשדר ציבורי.

מו"פ: הוחלט ע"י חברי הוועדה: כי יש לתת למשדר הציבורי כלים להתפתח, מעבר לתקציב שהציבור נותן לו. יש לייצר מודל כמו "מודל החממות", תוך שימוש בכישורים שיצטברו אצל אנשי המקצוע במשדר הציבורי כדי לתמוך בחברות תוכן מבחינה טכנולוגית, ולייצר מחלקת פיתוח. חלק טכנולוגי יהיה חלק מהותי. כך למשל שידורי ה-HD פותחו ביפן במסגרת משדר הציבורי.

לעניין זה מר רוניק סבר כי יצירה מחלקה כזאת בתוך הגוף תהיה נכונה רק אחרי שהגוף יוכיח את עצמו.

מר רגב המליץ להציג קונספט, המבנה יכול לקבל כל מיני צורות, זה יכול להיות מחוץ למשדר בתוך המשדר.

יתרונות המודל:

1. תרבות ארגונית – חדשנות, יזמות;
2. אפשרות לייצר הכנסות לטווח ארוך;
3. אתוס ציבורי של חדשנות;
4. מינוף יכולות ותמיכה בעידוד תעשיית התוכן והטכנולוגיה הישראלית.

חקיקה: גב' נויפלד ציינה כי אם שר התקשורת יחליט לאמץ את המלצותיה של הוועדה לא יהיה מנוס משינוי החקיקה בנושא. לעניין זה בפני הוועדה שתי אפשרויות או להמליץ לתקן את החוק הקיים או להציע נוסח של חוק החדש. לדעתה של גב' נויפלד היות ומדובר בגוף חדש טוב יהא אם יחקקו חוק חדש אשר יעסוק בעניינו.

נושאים פתוחים לדיון הוועדה:

- טלוויזיה בשפה הערבית;
- דיון נפרד לגבי הרדיו.

**חלק ד' - הכרות עם חברי ועדת המשנה.
חברי ועדת משנה: משה שלונסקי, שמוליק שם טוב
חסרה: מירי נבון**

גבי נויפלד עדכנה את חברי ועדת משנה כי הועדה כבר דנה כמה חודשים במתווה השידור הציבורי. במקביל הייתה אמורה לקום ועדה שעיסוקה הטלוויזיה החינוכית. עם זאת שר התקשורת ושר החינוך הגיעו למסקנה שאין טעם להקים שתי ועדות שעוסקות באותה נושא של השידור הציבורי. ולכן הוחלט להקים ועדת משנה לבחינת מתווה השידור החינוכי שהיא תהיה חלק מעבודת הוועדה. גבי נויפלד אף הציגה לחברי ועדת משנה את עיקרי תפקידיהם ונושאים בהם הם נדרשים לתת המלצות.

מר לנדס הסביר לחברי ועדת משנה כי חברי הוועדה הוזמנו לישיבה זאת על מנת לדבר על תהליכי העבודה: באיזה יום תתכנס הוועדה, מי צריך להופיע בפני הוועדה. כמו כן, היות וחלק מהמוזמנים רלוונטיים לשתי הוועדות, הן לוועדה זאת והן לוועדת משנה, הוחלט כי המוזמנים יופיעו בפני כולם.

מר שם טוב סבר שהזמן שהוקצב לוועדת משנה אינו מספיק, חברי הוועדה נדרשים לקבל הרבה מידע לגבי הטלוויזיה החינוכית.

סוכם כי מר שם טוב יעביר רשימת שאלות וחומרים רלוונטיים לחברי ועדת משנה.

הוצע להזמין לשבוע הבא את אלונה אבט, לעניין השידורים לילדים ונוער, גלי עינב- ניו מדיה ויובל גוזבסקי-עשה דוקטורט בעניין טלוויזיה לילדים.

בשבועות הבאים יופיעו בפני הוועדה:

אלדד קובלנץ, מנכ"ל הטלוויזיה החינוכית

גלי עינב, מומחית בניו מדיה

אלונה אבט, מנכ"לית קבוצת "הופ"

ד"ר יובל גוז'אנסקי

אנשי אגף התקציבים של משרד האוצר לעניין משמעויות והוראות הביניים במידה ויוחלט על מיזוג של טלוויזיה החינוכית בתוך משרד הציבורי

מועד ההתכנסות: יום שני הבא, בין השעות 15:00-18:00.

וועדת משנה תתכנס ביום חמישי בין השעות 12:00-14:00

רשמו: רחלי לוי ויולי
לסנובסקי

חתום: רש לנדס, יו"ר הוועדה